

H,İÇ SAAT

dün diyor dündü bugünkü beni arıyorum
bugünkü onu aradığım gibi
bu benim duvarım diyorum
bir karalamayı önüne koyup
koyultusunda yansılanan
anlamıyor
bunu duvarın şaşkınlığıyla karşılaştırıyorum
anlam anlaşılma ile sınırlı değil
ne de aktarımla
bugünkü ile kastedilen aktarım hızı
alımlamanın uğradığı bozunum
anladığımı anlaşılmayana yapıştırıyorum
sırt sırta
tersyüz edebildiğimi gördükçe
bir gelecek öngörüsü işliyor
düşünce işliyor

hiçbir şey engel değil
şimdi
hiçbir şey tıkrında değil
saate bakıyorum
durmaksızın
zamanı anlamaya gücüm yetmiyor
yerimde durur görünürken
yerimde saymadığım açık değil
bir iç gerçeklik iç gerilimle çarpılmaksızın
anlam hiç kimseye görünmüyor

FOR HIM THE BELL TOLLS

güneşe çıkıp ışığa sarıldığın bir gün. kırmızı rujlar açık saçlar. ışıktaki cıvanın rengini göremezsin. her şey parlarken kıtaların yaklaştığı çatışmanın katıldığı sanısına dayanırsın. ışık bir oluşturmaya çalışır. kalabalık pusulasız. duyumun görüldüğü bir gün için kazanır. insanın doğası her şey çekildiğinde öne çıkar. dünya insan yüzünden geriler gerilir. her şey biraz açıktır her şey gelgitli. somut soğukla gelen iki ileri bir geri işlenen soğuk düşünce. soğuyan omurga. somut soğukluğu sevmekle şiiri sökerken üşütmeyi göze alabilirsin. sonsuz kez yazabilirsin bir şiiri. senden kopan her şiirle somut bir insanı sonsuz sevebilirsin. bir insana kapanmakla çıkarın yok. şiire kapandıkça sonsuz açılabilirsin.

ART BRUT

her günbatımı aynı açıyı tekrarlıyorum

bir resme bakıyorum bir yolu yürüyorum bir resme bakıyorum
bir yolu yürüyorum bir resme bakıyorum bir yolu yürüyorum
bir resme baktığım bir yolu yürüdüğüm bir resimden sorulabilir
yolu yürüyüşüm resimden sorgulanabilir yolum yürüyüşüm bir
resmin içinden o sözcüğü seslendirmekten başka şeyler düşün

her günbatımı aynı açıdan kırılıyorum

H. İLE KONUŞMA

H. bir filozof. yavaş konuşulduğunda ritimle tınıyı sözün gölgesinden alabiliyor. gözlere bakıldığında hakikatin hırsızın zeminsizliğinden kurtarılabilceğini söylüyor. cümlenin karmaşasında kaosun tınısı var. tırnaklarıyla kazdığında görüldüğün kirle eşlenir kaos diyor. gördüğün her şey dile çevrilebilir baktığın her yerde metni gör. resme bak metni gör. sözü dinle notayı duy. metne bak sessizliği gör. hep boş kâğıda yönel diyor. gördüğün dile geldiğinde resmi silmek kâğıdı hep doğru seçmek gerekir. renkvermeyen düşünceyle yürü. boşluk dile çözüldüğünde uç dirilebilir her noktanın bir açıklığa evrildiğini görebilirsin diyor. yoğun düşünce yoğun nem gibi tekil karaltıyla açıklanabilir. her şey dirilmek üzere kurur. bu ikiliğe bakıldıkça şiirin belirsizliğini açıklayabilirsin. belirsizlik başkalaşmaktır diyor. başka bir varlığa bakarken onun karşısında bir aynasın. aynanın ardına geçtiğinde arkayüzüne açılırsın. kendinden kurtarmakla her şey yaklaşır. gövdenin uçlarını sana içkin olanı ara. gövdene bağlısın. içini bilmiyorsun. heves istek arzu bilmek istemektir. ağaç dışından başlar. her şey somutlanabilseydi insan nefes alamazdı. arkayüze açıldıkça belirsizlikle aydınlık arasında kımıldadığını görebilirsin her şeyin. mesafe iyidir devindirir diyor. iç'in çekirdeği öğütüldükçe topos serimlenebilir. doğa kendini resmeder insan insana öykünür başkalığı kavradıkça dil çözülebilir. şimdi sana ait çekirdeği tut boşluğu karşına al resmet her şey kalpten açılmalı diyor.